

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 32Csp/62/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118203916
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2118203916.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Jozefom Šulekom v právnej veci žalobkyni: W. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX/XX, XXX XX X., právne zastúpenej: Advokátska kancelária Prachová & Partners, s.r.o., so sídlom Miletičova 21, 821 08 Bratislava - Ružinov, IČO: 50 491 300, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 75,55 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 75,55 eur do zaplatenia, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 04.05.2018 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 75,55 eur a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 24.11.2014 uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXX, pričom žalobkyňa v zmluve vystupuje ako spotrebiteľ. Žalovaný poskytol žalobkyni úver v sume 1500,- eur, ktorý mala žalobkyňa splatiť v 42 splátkach po 81,99 eur. Žalobkyňa má za to, že zmluva je absolútne neplatná pre nedostatok zákonných náležitostí. Žalobkyňa uviedla, že zmluva neobsahuje konkrétny rozpis výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ďalej žalobkyňa namietala neprimerane vysoké úroky dojednané v rozpore s dobrými mravmi a teda neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, ďalej že RPMN predstavovala hodnotu 25,8% a celková suma mala byť splatená vo výške 3.443,58 eur. Namietali neplatnosť Dohody o splátkach. Žalobkyňa žiadala vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 75,55 eur predstavujúcu sumu rozdielu poskytnutého a splateného úveru.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 32Csp/62/2018-20 zo dňa 03.07.2018, voči ktorému podal včas odôvodnený odpor žalovaný, a preto súd uznesením č.k. 32Csp/62/2018-49 zo dňa 07.11.2018 platobný rozkaz zrušil.

3. Žalovaný v podanom odpore poprel, že by v zmluve chýbali zákonné náležitosti v podobe výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ďalej namietal, že tvrdenú neprimeranú výšku odplaty, pričom má za to, že táto bola dojednaná v súlade s právnymi predpismi, kedy najvyššia prípustná odplata v rozhodnom čase bola vo výške 30,32%, pričom úroková sadzba v zmluve bola 18,08%. Poprel tvrdenie žalobkyne, že Dohoda o poskytovaní služieb bola podmienkou uzavretia zmluvy a že jej hodnota nebola zarátaná do RPMN. Uviedol, že Dohoda o poskytovaní služby bola individuálne dojednaná medzi

stranami. Poukázal na článok o dobrovoľnosti tejto Dohody. Poukázal na to, že rozhodcovská zmluva nie je uzavretá v rozpore so zákonom.

4. Žalobkyňa sa k žalobe vyjadrila podaním zo dňa 13.11.2018, kde uviedla, že zotrúva na svojich tvrdeniach o neprimeranosti odplaty. Žalobkyňa poukázala na to, že podľa zmluvy má síce hrať sumu 2.142,06 eur, ale reálne pri počte splátok 42 a sume 81,99 eur ide o sumu 3443,58 eur, a teda v zmluve bola nesprávne uvedená RPMN. Žalobkyňa uviedla, že cena poskytnutej služby je v zmluve uvedená len formálne, pričom cena za službu nie je len úrok ale aj poplatok za preberanie prostriedkov v hotovosti, a teda zmluva obsahovala predstieranú úrokovú sadzbu. Žalobkyňa má na základe uvedeného za to, že Dohoda o poskytovaní služieb bola podmienkou zo strany žalovaného pre poskytnutie úveru, pričom odplata za dohodu nebola zarátaná do RPMN.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 22.01.2019 zotrval na svojich skutkových tvrdeniach že Dohoda o splátkach bola samostatnou zmluvou (nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere), Dohoda bola podpísaná individuálne a preto podľa žalovaného ide o individuálne dojednanie podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vyjadrenia žalobkyne o zarátaní uvedenej peňažnej sumy do RPMN sú skresľujúce vzhľadom na uvedené podľa žalovaného. Žalobu žiadal zamietnuť.

6. Na pojednávaní dňa 14.02.2019 sa zúčastnila žalujúca strana. Žalovaný ospravedlnil svoju neprítomnosť. Strana žalobkyne na pojednávaní uviedla, že vzhľadom na doteraz uvedené skutočnosti má žalobca za to, že úroková sadzba v zmluve o úvere je vypočítaná nesprávne, považuje ju za rozpore s dobrými mravmi, v rozpore s dobrými mravmi považuje aj dohodu o poskytovaní služieb, ktorá bola podmienkou zo strany žalovaného v zmysle, ktorej by mal žalobca uhradiť žalovanému odplatu vo výške 2,56 % mesačne zo sumy poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu 38 eur mesačne, pričom v zmysle tejto zmluvy by mal žalovaný poskytovať informácie o stave záväzkov žalobcu. Vzhľadom na uvedené žalobca túto zmluvu považuje za absolútne neplatnú, poskytnutý úvere bezúročne a bez poplatkov a žiada, aby žalovaný vydal bezdôvodné obohatenie vo výške 75,55 eur.

7. Súd vykonal dokazovanie obsahom spisového materiálu, a to žalobou č.l. 1-4, zmluvou č.l. 5, všeobecnými obchodnými podmienkami č.l. 6-7, oznámením o schválení úveru č.l.7, splátkovým kalendárom č.l. 8, Dohodou o poskytovaní služieb č.l. 9-10, doklady o úhrade č.l. 11-15, potvrdením o vykonaných zrážkach č.l. 16, odporom č.l. 26-31, zmluvnými dojednaniami č.l. 32-33, rozpisom vzorca č.l. 34, dohodou č.l. 36-38, rozhodcovskou zmluvou č.l. 41-42, žiadosťou č.l. 43-44, 45-46, vyjadrením žalobcu k odporu č.l. 52-57, prehľadom úrokových sadzieb č.l. 58, vyjadrenie žalovaného zo dňa 22.01.2019 č.l. 72-78, pričom zistil nasledovný stav.

8. Žalovaný so žalobkyňou uzavreli dňa 24.11.2014 Úverovú zmluvu č.XXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol úver žalobkyňi vo výške 1500,- eur (reálne 1350,- eur, nakoľko poplatok za uzavretie zmluvy predstavoval sumu 150,- eur), V časti tejto zmluvy - údajov požadovanom revolvingovom úvere v Eur (vyplňte) uvádza, že dlžník žiada žalobcu o poskytnutie úveru (úverový limit). Poskytnutá čiastka úveru je vo výške 1500 eur, mesačná splátka 81,99 eur, predpokladaná RPMN za úver 26,17 %, ročná úroková sadzba 18,08 %, priemerná RPMN 36,30 %. V časti údaje o schválenom úvere, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500,- eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 25,8 %, ročná úroková sadzba 18,8 %, splátka 81,99 eur (vrátane Dohody), splátka 47,43 eur, počet splátok 42, splatnosť úveru 42 splátok, nie je uvedený poplatok za poskytnutie úveru. Zmluva bola žalobkyňou ako dlžníkom podpísaná dňa 20.11.2014, zo strany žalobcu ako veriteľa a dodávateľa bola podpísaná dňa 24.11.2014 ako to zo zmluvy vyplýva. Z dohody o poskytovaní služieb plynie, že žalobkyňa ju podpísala dňa 20.11.2014 a žalovaný 24.11.2014, pričom v zmysle dohody sa žalovaná zaviazala platiť 2,56% zo sumy schváleného úveru bez poplatku za služby uvedené v bode II zmluvy, t.j. informáciu o zostávajúcich záväzkoch dlžníka, odklad splatnosti splátok (troch), informácia pred splatnosťou splátky (formou SMS), služba informácia o prijatí platby, služba vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentov, služba zmena zmluvnej dokumentácie (nie však základných podmienok), služba prepárovanie platieb, služba Druhá upomienka zdarma, Služba podpora Call centra).

9. V konaní bolo nesporné medzi stranami, že žalobkyňa splatil celú sumu úveru žalovanému, preto uvedenú skutočnosť súd osobitne nedokazoval. Rovnako bolo nesporné v konaní, že žalobkyňa zaplatila

žalovanému celkovo sumu 1575,55 eur. Uvedené skutkové tvrdenie neboli popreté. Súd osobitne neriešil platnosť Rozhodcovskej zmluvy, nakoľko jej posúdenie nemalo na konanie vplyv, keďže je posúdenie jej platnosti nebolo predmetom konania a jej obsah nevyučoval súdne konanie iniciované spotrebiteľom.

10. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

11. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

12. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

13. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

14. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

19. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa..

20. Podľa § 9 ods. 7 ZoSÚ, veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

21. Podľa § 9 ods. 9 ZoSÚ, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

22. Podľa § 2 písm. g) ZoSÚ, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

23. Podľa § 2 písm. h) ZoSÚ, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

24. Podľa § 2 písm. i) ZoSÚ, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

25. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

26. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkolvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

27. Podľa prílohy č. 2 bod 1 zákona č. 129/2010 Z.z., Základná rovnica vyjadrujúca rovnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru na jednej strane a splátok a poplatkov na strane druhej
Základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej, je:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-tk} = \sum_{l=1}^{m'} DI (1 + X)^{-l}$$

Význam symbolov:

- X je ročná percentuálna miera nákladov,
- m je číslo posledného čerpania,
- k je číslo čerpania, preto $1 \leq k \leq m$,
- C_k je výška čerpania k ,
- tk je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$,
- m' je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov,
- l je číslo splátky alebo platby poplatkov,
- DI je výška splátky alebo platby poplatkov,

- SI je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov.

Poznámky:

a) Čiastky zaplatené obidvoma zmluvnými stranami v rôznom čase nemusia byť rovnaké a nemusia byť zaplatené v rovnakých intervaloch.

b) Začiatočný dátum je dátum prvého čerpania

c) Intervaly medzi dátumami použitými pri výpočtoch sú vyjadrené v rokoch alebo v zlomkoch roka. Rokom sa rozumie 365 dní (alebo 366 dní pri priestupných rokoch), 52 týždňov alebo 12 rovnakých mesiacov. Rovnakým mesiacom sa rozumie mesiac, ktorý má 30,41666 dní (t.j. 365/12), bez ohľadu na to, či je rok priestupný, alebo nie je.

d) Výsledok výpočtu sa vyjadruje s presnosťou aspoň na jedno desatinné miesto. Ak sa hodnota číslice na nasledujúcom desatinnom mieste rovná alebo je väčšia ako 5, číslica na danom desatinnom mieste sa zvýši o jeden.

e) Táto rovnica sa dá prepísať pomocou jedného súčtu a pojmu tokov (Ak), ktorý bude kladný alebo záporný podľa toho, či vyjadruje výbery alebo vklady v obdobiach 1 až k, a vyjadrený v rokoch, t.j.:

$$S = \sum_{k=1} A_k (1 + X)^{-tk}$$

S je súčasný stav tokov; ak je cieľom zachovať rovnováhu tokov, táto hodnota bude nulová.

28. Podľa § 7 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák.č. 250/2007 Z.z.“) (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie. (1) Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. (2) Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1. (4)

29. Podľa § 2 písm. u) a r) zák.č. 250/2007 Z.z. (v znení účinnom v čase uzavretia dohody zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie u) odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti, r) podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil.

30. Podľa § 4 ods. 8 zák.č. 250/2007 Z.z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

31. Podľa § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z.z., obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody,

32. Podľa 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

33. Podľa 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len

"neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

34. Podľa 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

35. Podľa 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

36. Podľa 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

37. Podľa 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

38. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

39. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

40. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

41. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

42. Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

43. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná ako veriteľ a žalobca ako dlžník dňa 24.11.2014 uzavreli zmluvu o úvere č. 8500092165, že žalobcovi bola vyplatená zo strany žalovanej titulom úveru celkom suma 1350,- eur, že žalobkyňa zaplatila žalovanej celkom sumu 1575,55 eur. Súd uzavretie zmluvy posúdil v zmysle ustanovení uvedených v ods. 12 až 20. resp. aj nasledujúcich týkajúcich sa zákonných náležitostí. V konaní sa žalobca domáha vydania preplatku vo výške 75,55 eur od žalovanej, s odôvodnením, že o túto sumu úver preplatil a žalovaná sa o túto sumu obohatila. Pokiaľ ide o preukázanie samotného nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že úver, ktorý bol žalobkyni od žalovanej poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Žalobkyni bol schválený úver v zmysle jeho žiadosti s výnimkou výšky RPMN úveru 26,17 % a predpokladanej výšky RPMN revolvingu 36,30 %, nakoľko z obsahu oznámenia o schválení úveru plynie, že úver má RPMN 25,80% (ako aj z časti údajov zmluvy, ktoré vystavoval žalovaný bez ingerencie žalobkyne). Žiadosť žalobcu o poskytnutie úveru neobsahovala ani údaj o konečnej splatnosti riadneho úveru, len počet mesiacov 42. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Z toho vyplýva, že v Zmluve o revolvingovom úvere absentuje údaj o výške RPMN v časti riadneho úveru, výške schváleného úverového limitu pri revolvingovom úvere, pri revolvingovom úvere chýba RPMN, pričom tam uvedené údaje vzhľadom na ich nesprávnosť nemôžu byť považované za riadne vyplnené, čím sa v zmysle § 11 ods. 1 zákona 129/2010 Z.z. pre absenciu náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j) poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluvu samotnú však súd posúdil ako platnú, hoc bez

vyššie uvedených zákonných náležitostí. Naviac súd považuje za potrebné uviesť, že uzatvorená zmluva neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j), a to uvedenie predpokladov pre výpočet RPMN, kde tieto úplne v zmluve absentujú. Súd konštatuje, že práve predpoklady výpočtu RPMN sú tie skutočnosti, ktoré môžu spotrebiteľa upozorniť na nevhodnosť ponúkaného spotrebiteľského úveru, kde nie je započítaná suma podľa Dohody o odklade splátok.. Ďalej Zmluva neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Nie je postačujúce uviesť len celkový počet splátok úveru, pričom nie je postačujúci ani odkaz na všeobecné obchodné podmienky, t.j. žalovaným tvrdené vymedzenie konečnej splatnosti nie je podľa názoru súdu dostatočným pre prijatie záveru o naplnení náležitosti zákona. Súd ďalej konštatuje, že doplnený návrh zmluvy žalovaným neobsahuje správne vypočítanú RPMN, kde žalovaný pri zmluve nezapočítal do výpočtu poplatok za službu podľa Dohody v sume 34,56 eur, ktorá do hodnoty RPMN započítaná byť mala. Neobstojí tvrdenie žalovaného o individuálnosti dojednania dohody, proti tvrdeniu žalobkyne samotnej. Súd má za to, že neexistuje racionálny dôvod na uzavretie Dohody o poskytnutí služieb tak, ako tomu bolo v tomto prípade k zmluve v rovnaký deň, ako uzavretie zmluvy samotnej, kde služby, ktoré pre spotrebiteľa nepredstavujú pridanú hodnotu, mu však výrazne zvyšujú náklady úveru, a to nad prípustný rozsah. Súd konštatuje, že v zákone o spotrebiteľských úveroch je jasne v § 9 ods. 7 vyjadrený zákaz takého konania dodávateľovi, ktorý by viedol k obchádzaniu zákona o ZoSÚ. Konceptcia dvoch zmlúv (ako v tomto prípade) výslovne takémuto konaniu svedčí, pričom súd musí konštatovať, že neexistuje racionálny dôvod na existenciu dvoch zmlúv v jeden deň viazúcich sa prakticky k jednému predmetu plnenia, okrem cieľa obísť zákon a schovať neprímerané navýšenie spotrebiteľského úveru pod inú „službu“. Tu súd musí konštatovať, že definícia služieb tak, ako je uvedená v dohode o splátkach smeruje len k jednému cieľu (hoc legitímnemu), a to splneniu pohľadávky veriteľa, pričom treba všetky služby chápať nie ako vykonávané v prospech spotrebiteľa, ale v prospech veriteľa. Rovnako súd posúdil, aj službu odklad splátok, vychádzajúc z jej obsahu, ktorá kladie výrazné podmienky na jej využitie a súčasne vyžaduje neprímeranú odplatu za jej poskytnutie, pričom reálne nemusí nikdy nastať. Odplata za takto koncipované služby vo výške 34,56 eur mesačne, ktorá nie je zarátaná do zmluvy o úvere, čo sa týka jej podstatných údajov, pričom v splátke sa s ňou ráta súd vyhodnotil v súlade s § 8 ods. 1 písm. d) v spojení s § 4 ods. 8 a v spojení s § 2 písm. u) a r) zákona č. 250/2007 Z.z. ako nekalú obchodnú praktiku s cieľom narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa za využitia ľsti tak, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie, ktoré by inak neurobil. Preto súd vyhodnotil uvedené zakázané obchodné praktiky podľa § 7 zákona č. 250/2007 Z.z. ale aj podľa § 9 ods. 7 ZoSÚ v spojení s § 39 OZ za neplatnú, pričom vyhodnotil vec tak, že zmluvy mali byť súčasťou jedného dokumentu a z nich mala byť počítaná RPMN, ako aj celková suma poskytnutého úveru. Súd tiež uvádza, že žalovaným tvrdená individuálnosť dojednania Dohody nemôže obstať za zisteného stavu v tomto konaní a musela by byť preukázaná spoľahlivo inými dôkazmi, čo sa však v konaní nestalo, nakoľko žalovaný sa v tejto časti obmedzil len na skutkové tvrdenie, bez akéhokoľvek dôkazného prostriedku, hoc zákon od neho vyžaduje spoľahlivé preukázanie uvedené, inak sa predkladá, že dojednanie nebolo individuálne. Súd konštatuje, že za použitia vzorca v ods. 27 odôvodnenia a započítania sumy 34,56 eur do splátky (t.j. splátka v sume 81,99 eur) predstavuje RPMN z úveru 88,12% (bez toho predstavuje RPMN 26,16%, a teda aj žalovaným uvedená RPMN v zmluve vo výške 25,8% je nesprávna). Súd má ďalej za to, že zmluva je neprehľadná s množstvom údajov, z ktorých sa bežný spotrebiteľ nemôže vyznať a identifikovať tie, ktoré sa ho týkajú pre účely posúdenia výhodnosti úveru. Súd má ďalej za to, že uzavretie zmluvy takýmto spôsobom, kde síce je uvedené, že žalobca dostane úver vo výške 1.500,- eur, ale reálne dostane úver vo výške len 1.350,- eur (uvedené plynie z prehľadu oznámenia o schválení úveru), kde 150,- eur je započítané na poplatok, ktorý však v časti vyplnenej žalovaným nie je explicitne uvedený, a kde celková suma, ktorá má byť splatená spotrebiteľom predstavuje sumu 3.443,58 eur, predstavuje neprímeranú odplatu spotrebiteľa za úver. Teda, že úverová zmluva v časti dohodnutej odplaty za úver - úroku a poplatkov, je dohodnutá v rozpore s dobrými mravmi, kde suma odplaty reálne dosahuje 2.093,58 eur po započítaní poplatku za Dohodu a úroková miera dosahuje 64,9 % ročne (suma úveru 1350,- eur - reálna suma úveru a suma splátky 81,99 eur predstavuje úrokovú sadzbu 64,9% ročne pri splatnosti úveru 42 mesiacov). Súd má za to, že úver je odplatný právny úkon. Ekonomickým cieľom finančného úveru je poskytnutie peňažných prostriedkov spravidla za odplatu (úroky)na určitú dobu za účelom ich ekonomického využitia podľa predstavy dlžníka alebo aj na dohodnutý účel. Ak ide o zmluvnú odmenu, potom odmena, resp. odplata za úver v rozsahu 64,9% (ročný úrok) resp. 88,12% (RPMN) zjavne vybočuje z rámca akéhokoľvek úverovania, ktoré by bolo akceptovateľné z hľadiska dobrých mravov a je dôvod na označenie takýchto úrokov ako úžerných (porov. rozhodnutie NS SR 5Cdo 26/11 o neplatnosti 48% úrokov pre rozpor s dobrými mravmi). O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú

peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009). Súd konštatuje, že v čase uzavretia zmluvy boli úroky z novo poskytnutých úverov vo výške 14,04 % v jedenástom mesiaci roku 2014 (viď stránku NBS v časti štatistiky novo poskytnutých úverov spotrebiteľom. Podľa § 4 ods. 8 zák.č. 250/2007 Z.z., navrhovateľ nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Súd má ďalej za to, že ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Súd vychádzal z toho, že zmluva bola formulárová pripravená žalovaným bez možnosti zo strany spotrebiteľa do zmluvy zasiahnuť, pričom žalovaný v konaní nepreukázal opak. Súd v súlade s vyššie uvedeným konštatuje, že Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva v časti odplaty v podobe dojednaných úrokov neplatná, a teda tak ako bolo uvedené vyššie súd vyhodnotil dojednanie o úroku ako neplatné dojednanie, resp. úver bol posúdený ako bezúročný a bez poplatkov a teda, že žalovaný sa obohatil na úkor žalobcu v časti prevyšujúcej sumu reálne poskytnutého úveru vo výške 1350,- eur, a teda žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi to o čo sa obohatil (podľa § 451 a nasl. OZ), a čo bolo voči nemu uplatnené, t.j. sumu 75,55 eur, a preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie uvedenej sume žalobkyni v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

44. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

45. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, a preto žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni trovy konania a trovy právneho zastúpenia v rozsahu 100% trov konania. O výške náhrady trov konania žalobcu bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.